

CEPHEYE ASKER GÖNDEREN ANNE

ÖL DE KÖYE DÖNME!

Milli Ajans muhabiri, Bilecik İstasyonu'nda cepheye oğlunu gönderen bir annenin konuşmalarına şahit olmuş ve bunu şöyle aktarmıştır:

“Bilecik İstasyonu'nda ise başka bir ana oğlunu askere uğurlamaktadır. Oğluna verdiği nasihat Müslüman Türk annesinin dini ve vatani için evladını şehit vermeyi bir mukaddes vazife bilişinin diğer bir misalidir:

-Oğlum, Hüseyin dayın Şıpka'da, baban Dimetoka'da, kardeşlerin Çanakkale'de yatıyorlar! Sen benim son yongamsın! Minarelerden ezan sesi kesilecekse, caminin kandilleri körlenecekse sütlerim haram olsun. Öl de köye dönme. Yolun Şıpka'ya uğrarsa, dayının ruhuna fatiha okumayı unutma. Haydi oğul! Allah yolunu açık etsin.

Ana, nasihatlerini dinleyen oğluna son defa sarıldı, oğul anasının elini bir daha öptü, trene doğru yürüdü. Türk kadınının bu yüksek ruh halini gören subayın bu anneye yaklaşarak sorduğu:

-Ana, demek sizin ailenin bütün erkekleri şehit oldular ha? şeklindeki soruya:

-Ah oğul ah! Ne ailesi, ne sülalesi; elli yıl var ki, köyümüzün sokaklarında bir genç dolaşmaz oldu ve yine elli yıl var ki, biz gencimizi köyümüzün mezarlığına gömmedik, her biri, her cepheye gönüllü gitti, cevabı dönemin gerçeğini gözler önüne sermektedir. Analar yiğitlerini bir daha geri gelmeyeceklerini bile bile cepheye göndermiştir. Biri Osman'ını, diğeri Hüseyin'ini, bir başka anne ise Hasan'ını saçına kına yakarak vatanın bekası için gözlerindeki yaşı yüreklerine akıtarak, ama bir o kadar da mutmain [inanmış] bir şekilde cepheye göndermiştir.”